

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 22 oktober 2019 met nummer RvVb-A-1920-0187
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0858-A

Verzoekende partijen	1. mevrouw Carine VUYLSTEKE 2. de heer Tom FLAMAND vertegenwoordigd door advocaat Johan DE SMET met woonplaatskeuze op het kantoor te 1700 Dilbeek, Ninoofsesteenweg 244
Verwerende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente DILBEEK

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 28 juni 2019 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 mei 2019.

De verwerende partij heeft akte genomen van een melding voor het regulariseren van de hoogte van een veranda op het perceel gelegen te Dilbeek, Lenniksebaan, met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie C, nummer 132S.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 9 september 2019 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het verzoekschrift geen middelen bevat, zodat het beroep klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De verzoekende partijen hebben een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

In het verzoekschrift voeren de verzoekende partij aan:

“ ...

IN RECHTE

Zoals eerder toegelicht en gesteld betreft de melding van de heer [...] eigenlijk een aanvraag ingediend voor stedenbouwkundige handelingen, door de gemeente kort omschreven als het regulariseren van de hoogte van een veranda. Zoals gesteld is de aanvraag gelegen te Dilbeek, Lenniksebaan, kadastraal gekend afdeling 5 sectie C132S.

Verzoekers betwisten formeel deze regularisatie.

Zoals gesteld werd een veranda geplaatst, volledig in tegenstrijd met de documenten gebruikt bij de melding in 2017 (zie boven). De veranda werd veel hoger gebouwd, waardoor deze hoger komt dan de terrassen van de appartementen van verzoekers.

Dit betekent een onaanvaardbaar nieuw uitzicht voor verzoekers, en een manifeste en klaar en duidelijke minderwaarde voor de appartementen van verzoekers.

Verzoekers behouden zich voor het overige alle recht m.b.t. de burgerlijke mogelijke betwistingen door miskenning van de bepalingen van de basisakte van de mede-eigendom.
...”

2.

Artikel 15, 4° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift de ingeroepen middelen bevat. Een middel is een voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop die rechtsregels worden geschonden door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

Met de beschikking van 9 september 2019 heeft de Raad vastgesteld dat de inhoudelijke kritiek in het verzoekschrift niet beschouwd kan worden als een middel in de zin van artikel 15, 4° Procedurebesluit.

3.

De verzoekende partijen stellen in hun verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

Verzoekende partijen verwijzen naar het inleidend verzoekschrift waarin onder "IV. In Rechte" het volgende wordt gesteld:

...

Dit middel kan niet anders worden begrepen dan als een schending van het beginsel van een goede ruimtelijke ordening zoals vervat in artikel 4.3.1. VCRO.

Verzoekende partijen verwijzen expliciet naar het feit dat de veranda, op het gelijkvloers, zoals gebouwd hoger komt dan de terrassen van hun appartementen gelegen in hetzelfde gebouw, op de eerste verdieping. Dit is een manifeste schending van het beginsel van een goede ruimtelijke ordening die vereist dat het bouwwerk een functionele inpasbaarheid heeft, die rekening moet houden met het ruimtegebruik en vooral met visueel-vormelijke

aspecten. Om een goede ruimtelijke ordening te garanderen moet bovendien ook rekening worden gehouden met hinderaspecten en gebruiksgenot.

In de uiteenzetting van hun middel verwijzen verzoekende partijen aldus expliciet naar het gebrek aan conformiteit met een goede ruimtelijke ordening en zetten zij de hinderaspecten uiteen.

Gelet op het feit dat het in casu om een meergezinswoning gaat had de gemeente Dilbeek de uitdrukkelijke verplichting alvorens zonder meer akte te nemen van de melding, de situatie en de conformiteit van het bouwwerk met de goede ruimtelijke ordening na te kijken en desgevallend voorwaarden aan deze melding te koppelen.

Dit is niet gebeurd waardoor er nu een grove schending is van het beginsel van een goede ruimtelijke ordening, waar verzoekende partijen bovendien veel hinder van ondervinden.

Het middel van partijen kan niet anders worden begrepen dan dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen d.d. 06/05/2019 een manifeste schending van het beginsel van een goede ruimtelijke ordening inhoudt.

...

4.

In het verzoekschrift zetten de verzoekende partijen enkel uiteen dat ze ‘formeel’ de regularisatie betwisten. In hun kort betoog wijzen ze wel op de hoogte van de veranda die volgens hen een ‘onaanvaardbaar nieuw uitzicht’ veroorzaakt en een minwaarde betekent voor hun eigendom.

De kritiek van de verzoekende partijen reikt niet verder dan het opsommen van de nadelige gevolgen die ze vrezen. Daarmee formuleren ze geen enkele wettigheidskritiek tegen de bestreden beslissing. Op geen enkel ogenblik vernoemen de verzoekende partijen de rechtsregels die door de bestreden beslissing worden geschonden, dan wel hoe de verwerende partij die met haar beoordeling zou schenden. Evenmin valt dat uit hun argumentatie af te leiden.

In hun verantwoordingsnota vernoemen de verzoekende partijen die rechtsregels wel en halen ze de goede ruimtelijke ordening in artikel 4.3.1 VCRO aan. Anders dan wat de verzoekende partijen menen, verduidelijken ze hun verzoekschrift daarmee niet, maar voegen ze eerder een kritiek toe die ze voor het eerst in de verantwoordingsnota ontwikkelen. Echter bevat ook die kritiek geen enkele uitleg waarom en hoe de verwerende partij die rechtsregel schendt. Er wordt louter gesteld dat de verwerende partij ‘desgevallend’ voorwaarden aan de melding had moeten koppelen.

Ten overvloede merkt de Raad nog op dat de verwerende partij akte heeft genomen van de melding voor de regularisatie van een veranda en artikel 4.3.1 VCRO enkel van toepassing is op ‘een vergunning’.

Aangezien de vereiste van 15, 4° Procedurebesluit betrekking heeft op de uiteenzetting in het (initiële) verzoekschrift, kan de Raad geen rekening houden met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen in de verantwoordingsnota. De verantwoordingsnota kan en mag niet gelijkgesteld worden met de mogelijkheid om het verzoekschrift op basis van artikel 17, §2 Procedurebesluit te regulariseren. Dat artikel voorziet immers niet in de mogelijkheid tot het regulariseren van de vereiste dat het verzoekschrift de ingeroepen middelen bevat.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. Het beroep is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 22 oktober 2019 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER